

ZARZĄD MIEJSKI m. BIAŁEGOSTOKU

PRZEPISY MIEJSCOWE

**dla miasta Białegostoku o budowie
poszczególnych elementów elewacyj
budynków i urządzeń, związanych
z budynkami, wpływających na
ich zewnętrzny wygląd.**

B I A Ł Y S T O K 1 9 3 6

NAKŁADEM ZARZĄDU MIEJSKIEGO W BIAŁYMSTOKU

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 kwietnia 1936 r.

w sprawie przepisów miejscowych dla Białegostoku o budowie poszczególnych elementów elewacji budynków i urzędzeń, związanych z budynkami, wpływających na ich zewnętrzny wykład.

Na podstawie art. 408 pkt.pkt. 6, 7, 8 i 13, art. 410 pkt. 10 oraz art. 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Białostockiego z dnia 29 października 1935 r. Nr. K. B. B. O/6, oparty na uchwale Rady Miejskiej w Białymstoku z dnia 18 września 1935 r., zarządzam co następuje:

Lica frontowe, dachy i boczne ściany budynków.

§ 1.

Lica frontowe budynków mają być otynkowane lub wykonywane z kamienia, obrobionego po kamieniarsku, albo z cegły licówki. Licowanie cegłą

jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy licówka jest trwała, regularnie wiązana i stanowi motyw architektoniczny. Zastosowanie licówki na całej fasadzie dopuszcza się tylko wtedy, gdy budynek odmiennym swym wyglądem nie przyczyni się do zeszpecenia ulicy, placu lub miejscowości.

§ 2.

1. Zabrania się malowania lic frontowych budynków farbą olejną na kolor jaskrawy albo z połyskiem, lub w sposób, zacierający ostrość profili architektonicznych.

2. Sposób i kolor tynkowania i malowania lic frontowych władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

3. Ścian, wykonanych z kamienia naturalnego, jak z piaskowca, granitu i t. p., a także z cegły licówki malować nie wolno.

§ 3.

Boczne ściany budynków frontowych, tudzież wszelkie powierzchnie murów, widoczne z ulic, dróg, placów, z kolei żelaznej i wogóle z wszelkich dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, jak parki, cmentarze, miejsca przechadzkowe i t. p. należy traktować jako lica frontowe i wykonać w sposób, ustalony w §§ 1 i 2.

§ 4.

Części budynku, podpadające pod postanowienia §§ 1, 2 i 3, należy doprowadzić do stanu, wy-

maganego w myśl tych paragrafów, w okresie co najwyżej trzech lat od dnia udzielenia pozwolenia na użytkowanie budynku.

§ 5.

1. W razie gdy dach nowowznoszonego lub przebudowanego budynku jest widoczny z ulic, dróg, placów, kolei żelaznej i wogóle z jakichkolwiek dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, władza budowlana może zażądać stosowania określonych pochyleń dachu i wykonania dachu z materiału, dostosowanego do pokrycia dachów sąsiednich.

2. Dachy o pochyleniu, przekraczającym 35° mają być kryte dachówką, eternitem lub blachą miedzianą.

§ 6.

Budynki w dzielnicach zwarto zabudowanych należy pod względem położenia gzymsów, cokołów i otworów okiennych dostosowywać do sąsiednich budynków istniejących, gdy odpowiadają one postanowieniom przepisów obowiązujących i planu zabudowania, o ile taki istnieje, i nie powodują z jakichkolwiek powodów zszpecenia wyglądu ulicy lub placu.

§ 7.

W razie, gdy jakakolwiek projektowana częściowa zmiana zewnętrznego wyglądu budynku odbiega od charakteru architektury całości lub świeżością wykonania może podkreślić zaniedbany stan

pozostałej części budynku, władza budowlana może zażądać wykonania pewnych robót w innych zewnętrznych częściach budynku dla zapobieżenia zeszpeceniu, jakie mogłoby nastąpić wskutek wykonania zamierzonych robót.

Bramy, drzwi i okna.

§ 8.

1. Bramy i drzwi, umieszczone w ścianach przylegających bezpośrednio do linii regulacyjnej, względnie linii ulicy, mają być tak urządzone, ażeby skrzydła przy otwieraniu nie występowały poza lico muru.

2. Bramy wjazdowe, prowadzące na podwórza i drzwi prowadzące z ulicy do sieni klatek schodowych, mają być cofnięte od lica muru conajmniej o 0,60 m.

§ 9.

1. Okna w ścianach, przylegających bezpośrednio do linii regulacyjnej, względnie linii ulicy, nie powinny otwierać się na zewnątrz.

2. Okiennice zewnętrzne należy umieszczać na wysokości co najmniej 2,75 m. nad poziomem chodnika lub jezdni, mierząc od najwyższego punktu chodnika do dolnej krawędzi okiennicy.

3. Otwory okienne na piętrach, nie posiadające parapetu lub posiadające parapet o wysokości mniejszej niż 0,75 m. należy zaopatrzyć w urządzenie ochronne, sięgające do powyższej wysokości.

Balkony i wykusze.

§ 10.

1. Urządzenie balkonów wiszących od ulicy jest dozwolone, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwnych budynków wynosi conajmniej 12.00 m., a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

2. Zabrania się urządzania balkonów wiszących na poddaszach.

§ 11.

1. Balkony wiszące w domach, stawianych w linii regulacyjnej względnie w linii ulicy, mogą wystawać przed lico muru co najwyżej na 1.00 m., w domach zaś cofniętych od tej linii — co najwyżej na 1.30 m.

2. Balkony wiszące w podwórzach mogą wystawać przed lico co najwyżej na 1.30 m.

§ 12.

1. Balkony należy zaopatrzyć w balustradę, o wysokości co najmniej 0 90 m.

2. Odległość balkonów od granic sąsiadów ma wynosić conajmniej półtorej szerokości występu balkonu przed licem muru.

3. Balkony w budynkach ogniotrwałych mają być wykonane całkowicie z materiałów niezapalnych.

§ 13.

1. Urządzanie wykuszy od ulicy jest dozwolone gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwnych

budynków wynosi conajmniej 18.00 m., a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

2. Zabrania się urządzania wykuszy od podwórza.

§ 14.

1. Łączna szerokość wszystkich wykuszy jednego piętra od ulicy przy zwartem zabudowaniu, nie może przekraczać jednej czwartej długości frontu.

2. Wykusze od ulicy mogą wystawać przed lico muru co najwyżej na 1.00 m.

3. Zabrania się urzędzenia wykuszy na wysokości mniejszej, niż 6.00 m. nad poziomem chodnika.

§ 15.

1. Odległość wykuszy od granic sąsiadów ma wynosić co najmniej 3.00 m.

2. W budynkach ogniotrwałych wykusze mają być wykonane całkowicie z materiałów niezapalnych.

Ryzality, kolumny, wysoki przed licem frontowem budynków.

§ 16.

Wysunięcie przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy ryzalitów, kolumn, filarów, stopni, urządzeń ochronnych przy oknach wystawowych i tym podobnych części budynków jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie może wpłynąć ujemnie na bezpieczeństwo ruchu publicznego, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

§ 17.

1. Ryzalitty mogą być wysunięte przed linię regulacyjną, względnie linię ulicy, co najwyżej:

a) przy szerokości chodnika mniejszej niż 2.00 m o 0.13 m.,

b) przy szerokości chodnika, wynoszącej 2 lub więcej metrów, o 0.27 m.

2. Całkowita szerokość ryzalitów nie może przekraczać jednej trzeciej długości frontu budynku.

§ 18.

Urządzenie stopni wejściowych przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy szerokość chodnika wynosi co najmniej 3.00 m. Występ stopni przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, nie może przekraczać 0.30 m.

§ 19.

1. Urządzenia ochronne przy oknach, w postaci prętów (antab) i stałych krat i urządzenia, służące do umieszczania roślin, mogą być wysunięte przed linię regulacyjną, względnie linię ulicy co najwyżej:

a) przy szerokości chodnika, mniejszej niż 2,00 m. — 0.10 m.,

b) przy szerokości chodnika, wynoszącej 2 lub więcej metrów—o. 0.20 m.

2. Urządzenia ochronne w postaci żaluzji związanych, krat rozsuwanych i t. p. należy urządzać w ten sposób, ażeby nie wystawały one przed lico muru.

3. Zabrania się zabezpieczania okien i wystaw w sposób, mogący narazić na niebezpieczeństwo życie i zdrowie ludzkie, w szczególności zapomocą gwoździ, zwróconych ostrzem do góry, umieszczanych przy dolnej krawędzi okien, wystaw lub wnęk, mieszczących okna.

§ 20.

Gzymsy i okapy dachów budynków o wysokości, nieprzekraczającej 3 kondygnacyj, mogą być wysunięte przed linię regulacyjną, względnie linię ulicy, co najwyżej o 0.75 m. przy zachowaniu najmniejszej wysokości 3 m. od poziomu chodnika, budynków zaś wyższych o 1.00 m.

§ 21.

1. Wysoki części budynków, nie wymienionych w §§ 17, 18, 19 i 20, jak kolumn, filarów i t. p. mogą być urządzone przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, tylko przy szerokości chodnika, wynoszącej więcej niż 2.50 m. i mogą być wysunięte przed wspomnianą linię o 1/10 szerokości chodnika, nie więcej jednak jak o 0.55 m.

2. Portale sklepowe nie mogą być wysunięte przed linię regulacyjną, względnie linię ulicy.

Urządzenia poniżej poziomu chodnika i na chodniku.

§ 22.

1. Świetliki do oświetlania piwnic, przykryte materiałem przepuszczającym światło, urządzone na

poziomie chodnika przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, nie mogą być wysunięte na chodnik dalej niż o 0.50 m.

2. Urządzane przed domami przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, wjazdów, wejść do piwnic i nieprzykrytych studzienek okiennych dla oświetlania piwnic jest zabronione.

§ 23.

1. Urządzanie stopni wejściowych poniżej poziomu chodnika przed linią regulacyjną, względnie linią ulicy, jest zabronione.

2. Odległość od tej linii pierwszego stopnia schodów, znajdującego się poniżej poziomu chodnika, prowadzących na poziom niższy, ma wynosić co najmniej 0.60 m.

§ 24.

Urządzanie odboi (słupów), żelaznych wycieraczek do obuwia i t. p. urządzeń przed bramami i wejściami i wogóle na chodnikach przed licem bndynku jest zabronione.

Szyldy, reklamy świetlne i t. p. urządzenia.

§ 25.

Szyldy i reklamy (tablice firmowe, godła, wszelkiego rodzaju znaki kupieckie i przemysłowe, tablice i napisy reklamowe i t. p.), reklamy świetlne (lampy, latarnie, szyldy transparentowe, reflektory

i t. p.) witryny (szafki wystawowe, gablotki i t. p.), daszki ochronne nad wejściami do hoteli, teatrów, kinematografów i wogóle wszelkie przedmioty, wystające przed licem budynku lub ponad budynkiem, albo znajdujące się na poziomie terenu, lub ponad terenem ulicznym, bądź w przejściach, w pasażach w podwórzach i w bramach wejściowych, należy wykonywać i umieszczać w sposób odpowiadający wymaganiom bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego i nie powodujący zniekształcenia lub zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

§ 26.

1. Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy umieszczać nad otworami drzwiowymi i okiennymi.

2. Urządzenia te mają być dostosowane do architektury budynku. W razie, gdy na licu budynku istnieją specjalne miejsca na umieszczanie napisów bądź zawieszania szyldów, zabrania się umieszczania napisów lub zawieszania szyldów poza temi miejscami.

3. Władza budowlana może zażądać, by szyldy i reklamy z napisami i rysunkami były dostosowane pod względem konstrukcji, materiału i koioru do podobnych urządzeń, istniejących już przy danej ulicy lub przy pewnym jej odcinku.

4. Zabrania się zawieszania szyldów i reklam z napisami i rysunkami obok okien i witryn sklepowych oraz na skrzydłach okiennic. Nie dotyczy

to napisów, wykonanych za pomocą liter nakładanych lub wycinanych bezpośrednio na materiale, stanowiącym integralną część elewacji.

§ 27.

1. Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy tak umieszczać, by nie odstawały od muru, nie były nachylone ukośnie od lica budynku, nie przerywały całości pewnych kompozycji, lub fragmentów architektonicznych, jak pilastrów, belkowań, gzymsów, wnęk, boniowań i t. p. wreszcie nie zakrywały elementów architektonicznych portali oraz otworów okiennych i drzwiowych.

2. Zewnętrzna powierzchnia szyldów i reklam we wszystkich swych częściach ma znajdować się co najwyżej w odległości 0,05 m., liter nakładanych — 0,15 m., reklam świetlnych 0,25 m. od powierzchni lica budynku.

§ 28.

Bepośrednio na murze, dokoła okien i witryn sklepowych, albo na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach stałych bądź przenośnych (zabezpieczeniach witryn), mogą być wykonane plastycznie tylko napisy, określające firmę i rodzaj przedsiębiorstwa. Napisy te należy wykonać w sposób i w barwach, dostosowanych do tła elewacji. Malowanie farbą olejną, lub inną farbą trwałą, bezpośrednio na murze, na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach napisów, obramowań lub rysunków jest zabronione.

§ 29.

Stałe napisy na szybach okien i wystaw należy wykonywać z liter nakładanych, zabrania się natomiast wykonywania takich napisów farbą olejną lub inną farbą trwałą.

§ 30.

1. Reklamy świetlne, szkodliwe dla oka (np. czerwone światło neonowe), należy umieszczać na wysokości conajmniej 6.00 m. od poziomu chodnika.

2. Reklamy świetlne mają być tak wykonane, ażeby swym wyglądem nie szpeciły budynków lub ulic w dzień ani w nocy. Umieszczanie reklam świetlnych, niefachowo i nieestetycznie skonstruowanych i umocowanych, jest zabronione.

§ 31.

1. Sklepowe witryny i szafki reklamowe mają być dostosowane do architektury budynku, nie mogą mieć podstaw, opartych bezpośrednio na chodniku, nie mogą wystawać przed lico muru więcej niż o 0,15 m. i nie mogą być umieszczane przy chodnikach węższych niż 2.00 m.

2. Przy umieszczaniu witryn i szafek reklamowych w pasażach, przejazdach, bramach i tem podobnych miejscach, należy pozostawić wolną przestrzeń przed witrynami, wynoszącą conajmniej 2.30 m.

§ 32.

Na ścianach frontowych kondygnacyj piętrowych wolno umieszczać tylko reklamy świetlne i napisy z liter nakładanych. Umieszczanie innych stałych szyldów i napisów na tych częściach ścian jest zabronione.

§ 33.

1. Umieszczanie reklam świetlnych i napisów reklamowych na dachach i płaszczyznach ścian bocznych i tylnych budynków, widocznych z ulic, placów i innych miejsc, dostępnych dla publiczności jest zabronione.

2. Władza budowlana może wyjątkowo zezwolić na umieszczenie reklamy świetlnej lub napisu reklamowego w miejscach, wyżej w ustępie pierwszym określonych, o ile uzna, że odnośna reklama świetlna bądź napis reklamowy wpłynie dodatnio na wygląd ulicy, placu miejscowości.

§ 34.

1. Zabrania się wywieszania szyldów, lamp i innych wywieszek, jak szyldy koliste, płaskie, godła i t. p. prostopadle do lica budynku. Zakaz powyższy nie dotyczy latarni, umieszczanych przez Zarząd Miejski na ścianach domów, bądź przez właścicieli, w razie udowodnienia przez nich potrzeby zawieszenia tych latarni.

2. Neonowe reklamy świetlne można umieszczać prostopadle do lica budynku z tem, że wystawać one mogą przed lico budynku nie więcej, niż o 0.50 m.

§ 35.

1. Zabrania się umieszczania jakichkolwiek szyldów, reklam świetlnych, witryn, napisów i rysunków na ogrodzeniach z siatki lub ze sztachet żelaznych oraz na balkonach.

2. Umieszczone na ogrodzeniach z muru lub z drzewa reklamy z napisami i rysunkami mają czynić zadość wymaganiom §§ 25 i 27, szafki zaś reklamowe wymaganiom §§ 25 i 31. Ponadto władza może żądać, by takie reklamy i szafki, umieszczane na jednym lub na kilku sąsiednich ogrodzeniach, pod względem konstrukcji, materiału i koloru miały jednolity charakter.

§ 36.

Wolnostojące szafki reklamowe, gablotki, reklamy świetlne i t. p. urządzenia mają odpowiadać wymogom należytego wyglądu, nie powinny narażać na szkodę bezpieczeństwa ruchu publicznego i nie powinny wyglądem swym przypominać tablic orientacyjnych ruchu publicznego.

§ 37.

Postanowienia, zawarte w §§ 26—36, nie dotyczą szyldów, napisów, figur reklamowych i t. p. urządzeń o charakterze prowizorycznym, umieszczanych czasowo na okres nie dłuższy, niż 3 tygodnie, jako też dekoracyj, transparentów, chorągwi i t. p., wywieszanych z powodu świąt narodowych, obchodów religijnych i t. p.

Tablice, anteny i t. p. urządzenia.

§ 38.

Tablice, zawierające nazwy ulic, znaki wysokościowe i t. p. nie powinny powodować zeszpecenia budynków bądź ulicy.

§ 39.

1. Umieszczane na dachach frontowych i wogóle w miejscach widocznych anteny radjowe i t. p. urządzenia nie powinny powodować zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

2. Władza budowlana może zażądać ażeby urządzenia, o których mowa w ustępie pierwszym, były wykonane w sposób przez nią określony.

Markizy.

§ 40.

1. Markizy należy umieszczać na wysokości, wynoszącej conajmniej 2.50 m. od poziomu chodnika.

2. Markizy w stanie rozwartym nie mogą sięgać od lica budynku na odległość większą niż szerokość chodnika, zmniejszoną o 0.80 m.

3. Władza budowlana może żądać, by markizy co do konstrukcji wysokości zawieszania i szerokości w stanie rozwartym [były zastosowane do markiz, istniejących przy danej ulicy lub przy pewnym odcinku ulicy.

Ogrodzenia.

§ 41.

1. Poszczególne nieruchomości, położone przy ulicach, przy których w myśl prawomocnego planu zabudowania mają być założone ogródki przed domami, należy odgraniczać od ulicy ogrodzeniem o jednolitym charakterze dla całej ulicy, odpowiadającym jej charakterowi i sposobu zabudowania.

2. Przy zabudowaniu luźnem wysokość ogrodzenia, o którym mowa wyżej w ustępie pierwszym, ma wynosić conajmniej 1.50 m. i nie może przekraczać 2.50 m., a nieprzezroczystej jego części—1.80 m.

§ 42.

1. Niezabudowane place budowlane, położone przy ulicach w przeważającej mierze już zabudowanych, należy odgraniczyć od ulicy pełnem ogrodzeniem z cegły lub drzewa, o wysokości 2.50 m. Ponad ogrodzeniem może być urządzone zabezpieczenie z drutu.

2. Ogrodzenia, o których mowa wyżej w ustępie pierwszym, mają posiadać od ulicy gładką powierzchnię, bez żadnych występow i nierówności i być pomalowane na kolor, odpowiadający kolorowi otaczających budynków.

3. Kolor ogrodzenia władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

§ 43.

1. Parki prywatne, ogrody, sady i wogóle tereny zadrzewione, położone w dzielnicach w przeważającej mierze zabudowanych, przy ulicach posiadających trwałą nawierzchnię i chodniki, powinny być odgraniczone od ulic ogrodzeniem z muru, z prętów żelaznych, sztachet lub siatki o wysokości conajmniej 1.50 m. Wysokość tego ogrodzenia nie może przekraczać 2.50 m., a nieprzezroczystej jego części—1.80 m.

2. Przepis powyższy nie dotyczy terenów przeznaczonych w myśl prawomocnego planu zabudowania na cele użytku publicznego, albo na cele budowlane.

3. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odgraniczenie obszarów, określonych w ustępie pierwszym, zapomocą ogrodzenia z drzewa, przyczem może określić warunki, jakim ogrodzenie takie ma czynić zadość.

§ 44.

1. Wysokość ogrodzeń pomiędzy poszczególnymi nieruchomościami bądź działkami nie powinna przekraczać 2.50 m. Nad ogrodzeniem ponadto może być umieszczone zabezpieczenie z drutu.

2. Części ogrodzeń, widoczne z ulic i placów, powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzeń przy ulicy lub przy placu.

§ 45.

1. O ile przepisy niniejsze nie stanowią inaczej, ogrodzenia zarówno od ulic jak i przy granicach nieruchomości mogą być wykonane z dowolnego materiału i w sposób dowolny, zabrania się jednak stawiania takich ogrodzeń, które mogłyby narażać na szkodę życie i zdrowie ludzkie, jak np. ogrodzenie z drutu kolczastego, lub też zeszpecić widok ulicy, placu lub miejscowości.

2. Zabrania się pozostawiania od ulicy ogrodzenia z muru surowego bez otynkowania oraz urządzania w ogrodzeniu przy ulicy bram i furtek, otwieranych nazewnątrz.

Dostosowanie urządzeń istniejących.

§ 46.

1. Ściany i powierzchnie murów, o których mowa w § 3, nie czyniące zadość postanowieniom §§ 1 i 2 i nieotynkowane, należy otynkować w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów. Władza budowlana może zażądać pomalowania tych ścian w określonym przez nią kolorze.

2. Urządzenia, wymienione w §§ 25—26, 38—40 i 42, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych przepisów, w okresie rocznym od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów.

3. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może odroczyć termin dostosowaniaa urządzeń, o których mowa

wyżej w ustępie 1 i 2, do postanowień niniejszych przepisów, bądź zwolnić od obowiązku takiego dostosowania.

Stosowanie ulg.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odstępstwa od przepisów, zawartych w § 10 ust. 2, w §§ 13, 14, 21 ust. 2, §§ 22 ust. 1, § 26 ust. 1 i 4, § 27 ust. 2, § 32 i §§ 41 i 42.

Przy wznoszeniu budynków, przeznaczonych do użytku publicznego i wogóle budynków o charakterze monumentalnym, władza, powołana do udzielania pozwoleń, może zezwolić na większe wysunięcia poszczególnych części budynku, niż przewidziane w paragrafach 17, 18, 19 ust. 1 i paragrafach 20 i 21 lub też może zezwolić na umieszczenie na chodniku urządzeń, o których mowa w paragrafach 23 i 24, gdy względy architektoniczne za tem przemawiają, a względy bezpieczeństwa ruchu publicznego nie stoją na przeszkodzie.

Roboty wymagające pozwolenia.

§ 48.

1. Wykonanie urządzeń, wymienionych w §§ 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36 i 40 niniejszych przepisów wymaga uprzedniego uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333 rozp. Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), a przedmiotów, wymienionych w par. 38, uzyskania pozwolenia bez zatwierdzenia projektu w myśl art. 334 tego rozporządzenia.

2. Umieszczenie tabliczek z numerami domów, numerami latarni, służących do oznaczania ulic i domów, poziomu wodociągów i kanalizacji, oddziałów straży pożarnej, innych urządzeń porządku i bezpieczeństwa publicznego, jako też tablic, służących do oznaczania zawodu o rozmiarach, nie przekraczających 15—35 cm., nie wymaga pozwolenia.

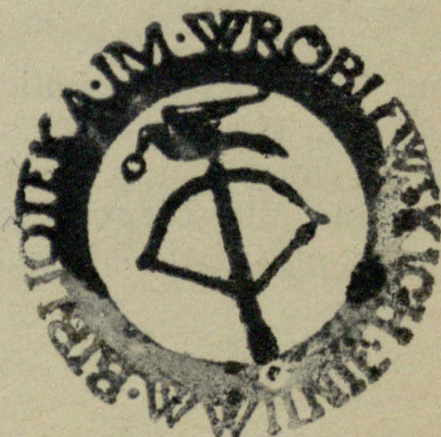
§ 49.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Białostockim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra

(—) **Wł. Korsak.**

Podsekretarz Stanu

22804

DRUKARNIA „LECHJA” BIAŁYSTOK.
RYNEK KOŚCIUSZKI 15. TEL 6-II.

22804